

Inhoud

Voorwoord	7
Ontzag voor de woorden die God spreekt <i>2 Kron. 18:13</i>	8
Alle eer is voor de Heere <i>1 Sam. 2:30</i>	12
De Heere neemt het voor de Zijnen op <i>Ps. 12:6</i>	16
Onveranderlijke liefde <i>Jes. 54:10</i>	20
Aan God genoeg <i>Jer. 1:6-8</i>	24
Met mate gekastijd <i>Jer. 30:11</i>	28
Terugkeer van een wegloper <i>Jer. 3:1</i>	32
Een nabij God <i>Jer. 23:23</i>	36
Door God aangenomen <i>Ez. 20:41</i>	40
De Heere: een muur van vuur <i>Zach. 2:5</i>	44

Het gebruik van de middelen <i>2 Kon. 3:16-17</i>	48
Zegen komt van Boven <i>Zach. 4:6</i>	52
Twijfel aan Gods liefde <i>Mal. 1:2</i>	56
God moet het beste krijgen <i>Mal. 1:14</i>	60
Menselijke plicht – Goddelijke overvloed <i>Mal. 3:10</i>	64
Kostbare juwelen <i>Mal. 3:17</i>	68
De Heere wondt en heelt <i>Deut. 32:39</i>	72
Gods stem vanuit de wolk <i>Ps. 99:7</i>	76
Geduldig onrecht verdragen <i>Rom. 12:19</i>	80
In de wereld, maar niet ván de wereld <i>2 Kor. 6:17</i>	84
Gehoorzaamheid aan Christus <i>Joh. 2:5</i>	88
In het bloed is behoud <i>Mar. 14:24</i>	92

Ontzag voor de woorden die God spreekt

*Doch Micha zeide: Zo waarachtig als de HEERE
leeft, hetgeen mijn God zeggen zal,
dat zal ik spreken.*

2 Kronieken 18:13

Micha was een godvrezend profeet. In zijn gedrag ligt een les voor ons. Het vormt een opvallende tegenstelling met het wereldgelijkvormige gedrag van Josafat, de koning van Juda. Die besloot samen op te trekken met Achab, de koning van Israël. Dat verbond zou voor Josafat echter een bron van ellende en verdriet worden. Zo gaat het toch altijd als het heilige en het onheilige hand in hand gaan?

De trouwe profeet Micha kreeg van de Heere een bijzondere en ernstige boodschap voor Achab mee. Daarmee wilde Hij hem afbrengen van zijn plannen en waarschuwen voor het gevaar. Maar de goddeloze en koppige koning vond het een nare boodschap, die hem irriteerde. Andere profeten, die graag bij Achab in de gunst wilden blijven, hadden eenparig een geluid laten horen dat de koning wél aanstond. Als hij hun dringende raad opvolgde, zou hij echter ingaan tegen het bevel van de Heere en tegelijkertijd zijn eigen ondergang tegemoet gaan.

Het is op een kritiek moment dat Micha voor de beide koningen verschijnt. Micha was aangeraden hetzelfde te profeteren als de valse profeten. Maar dan zou hij iets moeten profeteren wat de Heere hem niet had opgedragen. In trouw aan zijn Heere, niet bereid zijn God ongehoorzaam te zijn, spreekt hij dan die indrukwekkende woorden die het onderwerp van onze meditatie vormen: 'Zo waarachtig als de HEERE leeft, hetgeen mijn God zeggen zal, dat zal ik spreken.'

Wat had de gunst van Achab voor Micha te betekenen? Een boodschap naar de mens zou hem wellicht aardse en tijdelijke voordelen opleveren. Maar dat alles verbleekte toch in het licht van zijn plicht: ontzag voor de levende God en gehoorzaamheid aan Zijn woorden en bevelen? Wat een ernstige en geestelijke lessen liggen er in de woorden van de profeet! Het moge de Heilige Geest behagen ons verstand ervoor te openen en ze toe te passen aan ons hart.

Ben ik een dienstknecht van Christus? Dan moet ik, 'zo waarachtig als de HEERE leeft', spreken wat mijn God zegt, niets meer en niets minder. Wat is, in dit licht bezien, mijn ambtelijke verantwoordelijkheid enorm groot! Het is mijn heilige plicht het Evangelie te prediken. Het hele Evangelie en niets anders dan het Evangelie. Het Evangelie zoals God het in Zijn Woord heeft bekendgemaakt. Ik mag het niet afzwakken, niet verdraaien, niets ervan achterhouden. Ik mag het Evangelie niet brengen onder voorbehoud, om daar een gevierd man mee te worden of mensen te behagen. Ik moet preken dat een zondaar door de gehoorzaamheid van Christus uit genade gerechtvaar-

digd wordt; dat er voor een zondaar volkomen vergeving is door de dood van Christus; dat Christus het grote Voorbeeld moet zijn voor de levenswandel van een gelovige – anders gezegd: Christus moet het één en het al zijn van mijn ambtelijke bezigheden. Ja, wat mijn God zegt, dat zal ik spreken! Wee mij indien ik het zuivere, eenvoudige, onverminkte Evangelie van Christus níet predik. God zal het bloed van zielen van mijn hand eisen.

Ben ik een volgeling van Christus? Dan moet ik alleen maar geloven wat de Heere, mijn God, gesproken heeft en niets anders aannemen. Alles wat ik geloof en voor wáár aanneem, moet het stempel dragen van het 'Alzo zegt de HEERE'. Daarom dien ik op mijn hoede te zijn voor mensen die iets aan het Evangelie willen toevoegen, voor 'leringen van mensen', voor allen die mij willen afbrengen van de eenvoud van de waarheid zoals die in Jezus is. 'Tot de Wet en tot de Getuigenis!' (Jes. 8:20) Naar deze Goddelijke regel moet ik onderzoeken en oordelen; ik moet erop bedacht zijn hóe ik luister, maar ook naar wát ik luister. Een geïnspireerd apostel heeft mij verteld: 'En de zalving die gijlieden van Hem ontvangen hebt, blijft in u, en gij hebt niet van node dat iemand u lere ...' (1 Joh. 2:27). Laat mij daarom alleen dat geloven en spreken wat mijn God gesproken heeft.

O Heere, vermeerder in mij de eerbied voor Uw Woord; versterk in mij het geloof dat dit Woord van U komt; doe mij steeds meer de kracht ervan ervaren; laat mij steeds meer voelen van de dierbaarheid van dat Woord. Vervul mij met diep ontzag voor alles wat U er zo nadrukkelijk in hebt geopenbaard; geef mij een heilige levenswandel, naar Uw inzettingen; leer mij toch steeds eenvoudig op Uw beloften te vertrouwen; laat Uw Woord voor mij in toenemende mate zoeter dan honing, ja, honingzeem zijn. Zo waarachtig als de HEERE leeft! Wat mijn God zeggen zal, dat zal ik geloven, dat zal ik gelovig aanvaarden en dat zal ik spreken. Laat Uw Woord mij in al mijn beproevingen, zorgen en noden tot troost en steun zijn. Laten de bittere wateren der beproeving er gezond door worden, laat boven de donkere wolken van mijn pelgrimstocht Uw regenboog van hoop verschijnen. En als ik sterf, mogen dan Uw liefdevolle nodigheden en heerlijke beloften mij dicht bij de Heere Jezus houden.